

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Войтовича Богдана Ігоровича
щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого
положення абзацу другого частини п'ятої статті 126 Кодексу України
про адміністративні правопорушення**

Київ
16 вересня 2026 року
№ 226-2(I)/2026

Справа № 3-215/2026(446/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Войтовича Богдана Ігоровича
щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого
положення абзацу другого частини п'ятої статті 126 Кодексу України про
адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали
справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Войтович Б.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням
перевірити на відповідність статтям 8, 23, частині першій статті 24,
частині другій статті 61, пункту 22 частини першої статті 92 Конституції України
(конституційність) окреме положення абзацу другого частини п'ятої статті 126

Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), а саме „з позбавленням права керування транспортним засобом на строк від п’яти до семи років та з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого“ у тій частині, в якій „цей припис допускає застосування адміністративного стягнення у виді позбавлення права керування до особи, якій право керування транспортними засобами у встановленому законом порядку ніколи не було надано“.

Стаття 126 Кодексу передбачає відповідальність за керування транспортним засобом особою, яка не має відповідних документів на право керування транспортним засобом або не пред’явила їх для перевірки, або стосовно якої встановлено тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами. Згідно з частиною п’ятою статті 126 Кодексу „повторне протягом року вчинення порушень, передбачених частинами другою – четвертою цієї статті, –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі двох тисяч чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортним засобом на строк від п’яти до семи років та з оплатним вилученням транспортного засобу чи без такого“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Бориславський міський суд Львівської області постановою від 4 травня 2026 року, яку Львівський апеляційний суд постановою від 5 червня 2026 року залишив без зміни, визнав Войтовича Б.І. винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною п’ятою статті 126 Кодексу, а саме повторне протягом року керування транспортним засобом без посвідчення водія відповідної категорії, та наклав на нього адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі 40 800 грн з позбавленням права керування транспортним засобом строком на п’ять років.

Войтович Б.І. вважає, що внаслідок застосування судами оспорюваного положення Кодексу порушено його конституційне право на вільний розвиток

особистості (стаття 23 Конституції України), оскільки «п'ятирічний статус „позбавленого права“» є тривалим індивідуальним обмеженням можливості у майбутньому пройти встановлену законом процедуру набуття права керування транспортними засобами категорії В та його реалізації.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону; Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (абзац перший частини першої, частина четверта статті 77).

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що аргументація неконституційності окремого положення абзацу другого частини п'ятої статті 126 Кодексу базується на хибному розумінні значення слів „позбавлення права керування“, які автор клопотання розуміє лише як „припинення можливості реалізувати вже набуте право“. Войтович Б.І. фактично висловив незгоду із застосуванням оспорюваного положення Кодексу судами стосовно осіб, які ще не отримали посвідчення водія, та судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності окремого положення абзацу другого частини п'ятої

статті 126 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Войтовича Богдана Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу другої частини п'ятої статті 126 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**